

[Inge Fischer Møller.]

dyrkede, er det på forhånd nok rimeligt at gå ud fra, at der vil kunne foretages en vis rationalisering, således at funktioner placeres mere hensigtsmæssigt. Om der kan opnås besparelser, som ikke relativt forringer disse befolkningsgruppers andel i den almindelige velstandsstigning, er måske mere tvivlsomt.

Repræsentanter for det konservative folkeparti har nu fremsat et forslag til folketingsbeslutning om fastsættelsen af offentlige standarder og normer for det offentlige serviceydelser, der opfordrer socialministeren til at overføre en række godkendelses- og normfastsættelsesbeføjelser, for så vidt angår daginstitutioner og plejehjem, fra de centrale myndigheder til kommunerne. I bemærkningerne til forslaget henvises til en redegørelse, som den tidligere finansminister afgav på falderebet den 31. august sidste år vedrørende standarden af offentlige serviceydelser. I bemærkningerne til forslaget hedder det bl. a.:

„Redegørelsen påviste en række områder, hvor en ændring i de administrativt fastsatte regler kan gennemføres med økonomisk fordel uden nogen forringelse af det sociale niveau.“

Jeg har studeret den citerede redegørelse nøje og må tilstå, at det kniber for mig at få øje på dokumentationen for, at de forslag til såkaldte forenklinger, som redegørelsen indeholdt, og som forslagsstillerne står i gæld til, vil kunne gennemføres uden nogen forringelse af det sociale niveau.

Af bemærkningerne fremgår, at det er forslagsstillerne opfattelse, at man af økonomiske grunde f. eks. bør nedsætte personalenormeringerne på daginstitutioner. Det er muligt, at en sådan foranstaltning kan blive nødvendig, men man kan under ingen omstændigheder hævde, som forslagsstillerne gør det, at man ikke forringer det sociale niveau ved en sådan foranstaltning. Det tilsvarende gælder, så vidt jeg kan se, forslaget om at give kommunerne friere hænder med hensyn til fastsættelse af standarden for indretning af daginstitutioner og plejehjem.

Det er formentlig fremgået, at jeg personlig ikke ser slet så optimistisk på det fremsatte forslag og dets konsekvenser som forslagsstillerne.

Hvad angår spørgsmålet om at overlade de nævnte beføjelser til kommunerne, er der vel imidlertid blot tale om en simpel konsekvens af de tanker, som ligger bag kommunalreformen og socialreformen. På dette punkt kan jeg i og for sig ikke være uenig. En afgørende forudsætning må imidlertid være, at den centrale styring af disse områder ikke slækkes til skade for det sociale niveau. Kommunernes fremtidige administration på disse områder må derfor ske i henhold til centralt fastsatte normer. Hvor detaljerede disse skal være, kan vi drøfte i udvalget.

Ifølge forslaget opfordres socialministeren også til at harmonisere refusionsprocenterne for plejehjem med refusionsprocenterne for kollektivboliger og beskyttede boliger for ældre. Efter forslagsstillerne opfattelse ville en sådan foranstaltning forhindre, at kommunerne stimuleres til at opføre plejehjem i stedet for kollektivboliger eller beskyttede boliger for ældre. Denne opfattelse beror på en misforståelse, som socialministeren jo lige har redegjort for.

Lennart Larson: På venstres vegne hilser jeg forslaget til folketingsbeslutning velkommen. Forhåbentlig sættes der ved forslagets behandling punktum for de uheldige forhold, der eksisterer på de omhandlede områder, og som den forrige regering tog initiativ til at få afhjulpet i forståelse med de kommunale organisationer.

Jeg tillader mig også at erindre om mit tidligere spørgsmål til budget- og økonomiministeren om reduktion af centralforvaltningens krav over for kommunerne vedrørende institutionsbyggeri. Ministeren accepterede ved den lejlighed, at problemstillingen var rigtig.

Det er derfor glædeligt at høre, at både socialministeren og budget- og økonomiministeren tager del i problemerne på denne måde og understreger alvoren i, hvad det betyder for hele vor udvikling og hele vor måde at administrere på fremover. Som budgetministeren slog fast, må det nuværende system karakteriseres som lidet heldigt i betragtning af de økonomiske og tekniske og andre urimeligheder, det har medført.

Jeg vil gerne pege på, hvor ofte det tager op til 6, 7, 8, 9 år og måske længere at få